

Підтримують заходи створення комісії голоду

Під час передавання резолюції (зліва): член Міської ради Р. Райс, повітовий радний Дж. Греко, радні П. Бітті, Д. Марчиніні і Т. Ольшанський.

Нью-Йорк, Н. Дж. — У середу, 2-го травня ц.р., в залі нарад Міської ради Нью-Йорку відбулося церемоніальне вручення резолюції Міської ради і Ради повіту Ессекс, в яких висловлюється підтримка і констатація створення Конгресової комісії голоду в Україні в 1932-33 роках і в яких наголошується великий злочин, організований Москвою проти українського народу. В резолюції висловлено констатацію вивчати злочини і способи дії уряду СРСР, а також Конгресової комісії голоду в Україні в 1932-33 роках і в яких наголошується великий злочин, організований Москвою проти українського народу. В резолюції висловлено констатацію вивчати злочини і способи дії уряду СРСР, а також Конгресової комісії голоду в Україні в 1932-33 роках і в яких наголошується великий злочин, організований Москвою проти українського народу.

Під час церемоніального вручення резолюції було понад 30 членів української громади зі Стейту Нью-Джерсі, які своєю присутністю засвідчили вагомість події і дали підтримку міському і повітовому урядам. Текст резолюції внесений на асблею зазначеної організації американців в Об'єднанні Людейських Прав в Україні (АОЛПУ), яка є промотором кампанії створення Конгресової комісії голоду, висловлює промову, в якій з'ясував констатацію Комісії і порівняв трагедію 1932-33 років в Україні до вірменської і жидівської. Представником Українського Народного Союзу на церемонії був Андрій Кейбіла, головний радний УНС.

Гrafічно оформлені тексти резолюції були вручені Ігореві Ольшанському і Данилові Марчиніні з АОЛПУ міських і повітових радних Роналдом Райсом, Перл Бітті і Джеромом Греком. Цей момент був увіковічений на знімках і в статті в числі найбільшого щоденника Нью-Джерсі "Стар Леджер" з 6-го травня.

Поблизу резолюції були також внесені стейтовою асамблеєю і стейтовим сенатом Нью-Джерсі на старання стейтового сенатора Джона Коффіла і асемблеї-мени Джеймса Зангарі. Кур'єрською резолюції і акції підтримки конгресової комісії голоду в Нью-Джерсі є лист губернатора Томаса Кейна, в якому він також висловив свою підтримку.

Д-р Б. Цимбалістий доповідав в Трентоні

Трентон, Н. Дж. (юко). — Тут у п'ятницю, 18-го травня ц.р., в приміщенні Українського Народного Дому відбулася зустріч громадянства з головою Управи Українського Музею в Нью-Йорку, д-ром Богданом Цимбалістом.

У 45-хвилинній доповіді, переплітаний афоризмами, цитатами і статистичними даними, гість з неабиякою ерудицією слова і переконливою аргументацією подав біля 50-особовий аудиторії загальний огляд про значення і діяльність Українського Музею в Нью-Йорку та зокрема його постійних і пересувних виставок на території США і Канади. Одна з таких виставок відбувається саме тепер в Трентоні в приміщенні американського Стейтського Музею. Про цю виставку "Свобода" подавала вже вчорашні нотатки, а й американська преса й середники публічної інформації шматом не полишили позаду. Виставка, як відомо, була відкрита в п'ятницю, 27-го квітня і триватиме до неділі 17-го червня ц.р. Її можна оглянути кожного дня від год. 9-ої ранку до 4:45 по полудні, за винятком по неділях, та в неділі від год. 1-ої до 5-ої по полудні.

У діловій дискусії, що розгорнулася після доповіді і в якій приймали участь Богдана Осадца, мгр Дарія Самотулка, Ольга Фараонов, д-р Омельян Грималяк, д-р Богдан Корчмарик і мгр Іван Р. Костюк, порушено низку питань докола діяльності Українського Музею, його співпраці з іншими українськими й американськими музеями (в Савт Бавнд Брук, Стемфорді, Клівленді, Дітройті та інших музеях збірок), матеріальних ресурсів на придбання нового приміщення для УМ в Нью-Йорку тощо.

Зустріч (і смачну перекуску) організували членкині 11-го й 19-го Відділів СУА під проводом Б. Осадца, що в заступстві недужої голови 11-го Відділу Уросявни Лабки, відкриваючи зустріч, привітала доповідача теплими словами й провела програмою вечора.

СВЯТО ПАМ'ЯТІ

З приводу свята "Дня Пам'яті", яке припадає на понеділок, 28-го травня, "Свобода" в цьому дні не появляється, а бюро Головної Канцелярії УНС і Видавництва "Свобода" будуть закриті цього дня. Чергове число газети буде друкуватися у вівторок, 29-го травня з датою 30-го травня.

Реставруватимуть Елліс Айленд

Нью-Йорк. — Нарешті довго очікуваний план відновлення важливої історичної частини Елліс Айленду, через який перейшли сотні тисяч імігрантів, буде здійснюватися незабаром. Заявили офіційні речники міського уряду, які вже раніше обіцяли численним представникам етнічних груп, що місто постарастся перевести реставраційні праці на цілому острові і усунути так зване "модерне малювання" (графіті) та перетворити острів на історичний пам'ятник — свого роду місце для туристів.

Не зважаючи на це, що 27-акровий Елліс Айленд був відкритий для туризму від 1976 року, тільки приблизно 70,000 осіб відвідали його під час цілого сезону. Все, що вони там бачили, це занедбані будівлі, засмічені алеї, поламані дерева, знесені трамвайні тощо. — заявив кореспондентом керівник корпорації Крайслер До 230-мільйонного фонду досі вплинуло з приватних джерел 75 мільйонів доларів і пожертви продовжують напливати для цієї цілі. Реставраційні праці на острові підтримують також засоби масової інформації, наголошуючи позитивні цього проєкту, з якого, як пишуть газети, "Дейлі Нюз", користуватимуться всі, американські громадяни і приїжджі із закордону гості.

Рочестер відзначить 100-ліття Жіночого Руху

Рочестер, Н. Й. — Жіночі Організації Рочестеру об'єднані при СФУЖО приготувалися до відзначення 100-ліття Українського Жіночого Руху. В тій цілі створено тут Комітет, який очолила Марія Крамарчук, членка 47-го Відділу СУА і організації на референтку Головної управи СУА.

Намічено опрацювання програми святкування та розподілено по комісіях функції для підготовки концерту, який відбуватиметься в залі української православної церкви св. Покрови в неділю, 21-го жовтня ц.р.

Відбудеться концерт камерної музики в Дітройті

Дітройт (В. Баран). — По відомостям владного концерту української музики в Нью-Йорку, Дітройт буде мати рідкісну нагоду почути концерт української камерної музики у виконанні трьох професійних і відомих американських музик при співучасті Християни Ліпської, мешкооспрано, і Яреми Цісарука, баритона.

Концерт відбудеться в неділю, 10-го червня, о год. 6-й в школі Парсел у Грос-Пойнті. Чистий дохід призначений на українські школи.

В склад тріо входять: Марсі Шанто, віолончель, Бранс Швайкарт, кларнет, та Бернард Кац, фортепіано. Всі вони члени симфонічного оркестру, відомі також із сольових виступів та нагородних платівок. Репертуар підібрав д-р Богдан Кушнір. Бернард Кац, як відомий композитор, зарекомендував деякі композиції некамерного жанру на потреби камерного ансамблю. З великою майстерністю зарекомендував він відомі та нові композиції української музики на інструменти тріо, у висліді чого ці композиції з'являються перед слухачами у свіжих тональних збіганнях. Хто почує в їх виконанні відому молитву із "Запорожжя", відчув її як новий твір, що зумів полатити не-українці.

Шоб подати до відома українській громаді Дітройту про запланований концерт, тріо, разом з українськими співаками, мали короткий виступ в Українському Культурному Центрі. Присутні прийняли цей виступ ентузіастично. Також Х. Ліпська чарувала виконанням двох пісень, а Я. Цісарук виявив себе як повноцінний співак із вродженою музичністю та виключеною культурною го-лосу.

Вийшла книжка М. Бажанського про Снятинщину

Дітройт. — Із серії Бібліотеки Видавництва "Свобода", випуск 4, опубліковано 524-сторінковий біографічний словник в опрацьованні Михайла Бажанського п.з. "Вічно житимуть..." із підзаголовком "Постаті від зарання історії, аж до найновіших часів".

У цьому біографічному словнику, в якому поміщено 31 світлин, надруковано вступне слово "На шляху до вічності" і Післяслово від автора, з відомленнями кавира Зенона Гоїва, та перелік мененатів цієї публікації. На зміст словника складаються короткі біографічні замітки, які вказують на життєві і діяльнісні українців Снятинщини — осіб із різним соціальним нашаруванням і різним суспільним статусом, труд яких та ідеї сходились в одно — в працю для української на-роду.

Книжку що можна отримати, звернувшись на адресу: Sniatyn, M. Bazhansky, 17800 Hull, Detroit, Mich. 48203. СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ здоров'я і громадської обслуги Маргарет Геклер заявила, що від 15-го червня ц.р., пенсіонери і нездібні до праці особи, які отримують тимчасову пенсію, будуть мати нагоду користатися з додаткового федерального забезпечення, а приблизно від жовтня ц.р., увійде в силу поліпшена система програми Медікер. Додаткове забезпечення було подумане для осіб, які мають більш шпитальні витрати, що їх не може покривати Медікер. Очевидно, підписатись на додаткове забезпечення можна буде добровільно і федеральний Уряд статиме з пенсійного чека на покриття вкладок до згоровельної опікунчої організації.

ПЕРША ЛЕЙДІ НЕНСІ РЕГЕН була героєм дня у Нью-Йорку у вівторок, 22-го травня ц.р., отримавши тут в готелі Валдорф нагороду від Клубу опіки дівчат в цьому місті. Клуб утіляє, в багатьох випадках безплатно, поради для багатьох тисяч дівчат від 6-го до 21-го року життя. Поради охоплюють також їхні родини, які на думку керівників клубу, повинні бути поінформовані з якими проблемами зустрічаються їхні діти. Н. Реген, як відомо, вже відважна включилася в кампанію інформації про шкідливість наркотиків для молоді і для цієї кампанії вона приєднала вже чимало впливових осіб з політичного, громадського і мистецького світу. Першу Лейді широкі вітали учасники цієї церемонії.

ЗСА офіційно інтервеніують у справі А. Сахарова

Вашингтон. — Заступник секретаря Департаменту торгівлі Клеренс Бравн закликав лідерів Союзного Союзу зберегти життя академіка Андрія Сахарова і його дружини Єлени Боннер й дати дозвіл для Боннер на поїздку за кордон з правом повороту після лікування серця й очей.

Бравн, колишній конгресмен з Огайо, використав для свого звернення ЗСРР Анастоліс Добринінін і просив його передати апель советським керівникам в Москві. В політичних колах навіть не сумніваються, що Бравн не дивля на свою руку, а за дозволом і рекомендацією президента Роналда Регена і його найближчих співробітників. Зрештою Президент, виступаючи на пресовій конференції в середу, 22-го травня ц.р., сам висловлював надію, що керівники СРСР остаточно погодяться позитивно про-блему Сахарових і дозволять Боннер на виїзд за кордон.

Нагода для зустрічі Бравна з А. Добринініним трапила під час засідання представників торговельних рад ЗСА і СРСР в Нью-Йорку з участю советського посла, який, однак, виступаючи пізніше, вважав за відповідне не реагувати на виклики Бравна і тому не зайняв становища до проблеми Сахарових.

Крім справи А. Сахарова, Бравн підніс під час розмови ще дві інші важливі справи, які можуть мати вплив на американсько-советські відносини, а саме, справу советської відмови продовжувати переговори в Женеві про редукцію міжконтинентальних ядерних ракет і відмову від участі в літніх Олімпійських Ігрищах в Лос-Анджелесі, які на думку Бравна, поглиблюють тільки советську "самоізоляцію". Але й в цій справі, Добринінін застосував тактику мовчанки і тільки приватно заявив, що сьогоднішній форум не надається для обговорення порушень представником ЗСА проблем.

Вміжчасі стало відомо, що Американська Академія Наук переслала на руки генерального секретаря ЦК КПРС і голови Президії Верховної Ради СРСР Константина Черненко телеграму з проханням полагати справу Сахарових. Подібні листи чи телеграми вислали Академії Наук Великобританії, Франції, Західної Німеччини й інших країн. Френк Пресс, президент Академії Наук ЗСА, говорить у телеграмі, копію якої також переслано на руки президента Академії Наук СРСР А. П. Александро-ва, що не полагоджена справа Сахарових може мати далекоглядні негативні наслідки у дальній співпраці на науковому відтинку.

Д-Р ЕВЕРЕТТ КУП, ГОЛОВНИЙ лікар ЗСА, говорить у своєму повідомленні, що його опубліковані федеральними чинниками під заголовком "Здоров'я і конвенції курення", що вже раніше встановлено лікарями-спеціалістами й дослідниками шкідливість курення цигарет для таких органів тіла, як серце, легені, горло та інші, але ніхто ще не зробив серйозних заходів, шоб зупинити зростаючу хвилю курців, зокрема серед молоді. Приблизно 10 мільйонів американців страждають на хронічну астму і емпфізему, а спричинником цієї хвороби є 80-90 відсотків тютюну. Щорічно вмирає від цієї хвороби в ЗСА біля 62,000 осіб. Д-р Куп переконує, що курення впливає також на дітей, особливо як старші члени родин курять цигарети в помешканні.

НЕЙТАН КІНОНЕС НАПЕВНО буде затверджений на становищі канцлера шкільництва після того, як сім членів Ради шкільництва вже заявили, що вони будуть голосувати за ним. Досі Н. Кінонес виконував функцію канцлера, особливо після того, як проти фактичного канцлера Ентоні Альваро розпочалося слідство за його приватні фінансові надужиття. Платня канцлера шкільництва вносить 95,000 доларів в річному відношенні.

КОЛИШНИЙ ВІСРЕПРЕЗЕНТ, а тепер претендент на президента від Демократичної партії Волтер Мондейл заявив в Чикаго, що президент Роналд Реген "бачить світ через рожеві окуляри" і що політика теперішньої Адміністрації є "дуже небезпечною для цілого світу". Мондейл опорував заяву Президента на пресовій конференції, що світ тепер більш безпечний і, що СРСР за останніх три роки не відважився атакувати ані однієї країни. Усі три кандидати на президента — В. Мондейл, сенатор Гері Гарт і проповідник Джессі Джексон — "старануться" догодити демократичним виборцям критикою політики Уряду і потягненні самого Р. Регена напередодні великих і остаточних передвиборів 5-го червня, шоб забезпечити собі якнайбільше голосів.

У ПЕРЕВЕДеному ОПІТІ інституту Гарріса говориться, що у багатьох відношеннях популярність Роналда Регена значно понизилася в очах американських громадян. На першому місці стоїть справа неуспішної акції ЗСА в Лівані і висилки туди американського мирного корпусу. 68 відсотків запитаних відповіли, що це була найбільша помилка Адміністрації; 66 відсотків засуджують Р. Регена за його неуспішні переговори з СРСР у справі редукції міжконтинентальної ядерної зброї. Велика частина громадян не задоволені високими видатками Уряду на озброєння Америки, нездібність збалансувати дефіцит в урядовому бюджеті, небезпечною політикою в Центральній Америці, занедбання внутрішньоамериканських справ, номінацією Едвіна Міса на становище генерального прокуратора тощо. Натомість аж 61 відсоток схвалюють висилку американського війська на Гренаду. 64 відсотки позитивно висловлюються про економічну політику Уряду. 46 відсотків переконані, що Р. Реген привернув престиж Америки у світі і 57 відсотків дають Президентові признання за зниження інфляції і безробіття.

РЕСПУБЛІКАНСКА ПАРТІЯ, а згідно Крайовий виборчий комітет за перебіг Регена-Буша на президента і вісепрезидента, започаткували передвиборчу кампанію на ширшій скало. Дочка президента Роналда Регена Морін і кілька відомих політичних діячів, а навіть спортсменів, відвіду довшу туру в зачартованому автобусі по кількох місцевостях Пенсильванії і Нью-Джерсі закінчили великим політичним мітингом у Брукліні, Н. Й. Кампанія проходить під гаслом: "Америка вчора, сьогодні і завтра". Головним приїздом поїздки людей з табору Реген-Буш були три демократичні кандидати, які у своїх стараннях отримати номінацію своєї партії на президента, перетягують дуже часто струну і шкодять навіть інтересам З'єднаних Штатів Америки. — заявили речники табору Р. Регена.

ІРАНСЬКО—ІРАКСЬКА ВІЙНА РОЗПАЛЮЄТЬСЯ

АМЕРИКА ПРОДАЄ РАКЕТИ САВДІЙСЬКІЙ АРАБІЇ

Вашингтон. — Речники Уряду ЗСА подали до відомства Конгресові, що деякі аналітики з розвідки передбачають, що Іран поширить свою війну з Іраком також на Саудівську Аравію, бо є сильні побоювання, що саудівські нафтові поля можуть зазнати атаки з боку Ірану, а іранські пілоти-самоліти в малих літаках можуть розпочати дії проти будь-яких нафтових кораблів в Гормузській протоці. Досі такі транспортні кораблі нафти Іран атакував ракетами та бомбами.

Ці відомості вплинули на рішення президента Роналда Регена продати негайно Саудівській Аравії противітунську легку зброю, малі ракети типу "Стінгер", що їх можна переносити одній людині, як і вистрілювати на літаки-бомбовики, які летять відносно низько над землею. Засяг вогневої дії "Стінгера" приблизно 3,1 милі.

Уже в середу, 24-го травня, з кіл Адміністрації оголошено, що Президент вислав 200 штук такої зброї відразу, а тисячу "Стінгерів" пізніше, користуючись своїм особливим президентським правом в час небезпек, а не йдучи так званого "нормального дорогого" — 30-денного перегляду такої акції Конгресом. Всі ці справи з продажем "Стінгерів" включно, правдоподібно обговорювалися у вівторок, 23-го травня, на закритому побаченні поміж державним секретарем Джорджем Шульмом і демократичним провідником більшості в Палаті Репрезентантів Томасом О'Ніллом.

Тим часом в обшпрі Персидської затоки посилюлися атаки на міжнародні транспортні кораблі нафти. Після шестиденного відносного спокою, в четвер, 24-го травня, Ірак оголосив, що пошкодив два нафтових кораблі коло іранського острова Харгі, що є іранським головним нафтовим портом. А в п'ятницю вранці стало відомо, що пошкодило іранськими стрільбами ще чотири "морські об'єкти" також у цій зоні війни. Натомість Іран, якому вже давніше пошкодило цілком замкнуті для вивозу нафти іранські порти, почав здійснювати відплатні акції проти Ірану, але на міжнародних водах, зокрема атакуючи саудівські, кувейтські і оманські, лівійські нафтові танкери кораблі біля бережжя Саудівської Аравії. У відповідь, вперше в четвер, 24-го травня, саудівські літаки-винишувачі стали обороняти свої кораблі — два американського виробу літаки типу Ф-15 відігнали трьох іранських літаків зі своєї морської смуги, але саудівці повернулися назад на базу, не продовжуючи погоні за іранськими літаками-бомбовиками типу Ф-4, коли їх останні досягли міжнародного повітряного простору. Саудівська Аравія поступила так, шоб не поширювати війни більше, ніж вона вже веде.

Всі ці справи обговорюватимуться на надзвичайній сесії Ради Безпек Об'єднаних Націй, що відкрилася в п'ятницю, 25-го травня. Але прогнози на майбутнє погані: "Поширення війни наступити після 1-го червня", — сказав О'Нілл після наради з державним секретарем.

Віра Річ відвідала УНС і "Свободу"

Джерзі Сіті, Н. Дж. (В.Л.) — В понеділок, 21-го травня ц.р., відома англійська поетеса Віра Річ відвідала Головного Канцелярія Українського Народного Союзу і редакцію "Свободи". В Річ була захоплена будинком УНС як теж подивилася редакційну бібліотеку і архів "Свободи".

В Річ співпрацює з відомим американським науковим журналом "Найчур" (Природа) та подорожує часто по різних країнах світу. Вона є теж англійською спеціалісткою української літератури і перекладає поезії Тараса Шевченка, твори Лесі Українки, як теж твори Івана Франка на англійську мову. Крім української літератури, вона теж цікавиться білоруською, польською, російською і болгарською літературами.

Вона працює тепер над вступною статтею до англійського перекладу "Боярині" Лесі Українки та приєднує есеї на тему "Життя у творах Івана Франка". Вона також студіює українську підсоветську літературу.

В Річ є зацікавлена в загальному розвитку літератури й науки в СРСР, як теж в сателітних країнах. Крім СРСР, вона побувала в таких країнах як Польща, Чехо-Словаччина, Румунія, а тепер вибирається до Мадярщини.

В суботу, 19-го травня ц.р., В. Річ була на Українському Фестивалі св. Юра в Нью-Йорку, де її представила численній публіці Марія Душник, тостмайстер цього фестивалю, і на якому В. Річ промовила коротко, бажаючи українській громаді дальших успіхів в її національно-культурній діяльності.

У СВІТІ

РІХАРД ФОН ВАЙЦЗАХЕР, колишній старшина німецької армії, який був замінений в заговорі проти Гітлера, був вибраний президентом Федеральної Німецької Республіки одержавши велику кількість голосів в боннському парламенті. Він є членом християнсько-демократичної партії теперішнього канцлера Гельмута Коля. Він перебрє урядування 1-го липня після уступлення теперішнього президента Карля Карстенса. Фон Вайцзахер, як сотник в німецькій армії, був співучасником в заговорі старшини проти Гітлера 20-го липня 1944 року, однак його не викрито, хоч 19 інших його товаришів-старшин покарано карою смерті.

З БЕЙРУТУ ІНФОРМУЮТЬ, що новий уряд мусульманів і християн під прем'єрством Рашида Карамі проголосив остаточний план про заміщення міжвоєнними групами в Лівані та запропонував Ізраїлеві гарантії безпеки в заміну за евакуацію ізраїльських збройних сил. Як відомо, ізраїльські військові сили перебувають в Лівані ще від червня 1982 року, коли ці збройні сили уряди палестинських терористів. Вміжчасі ліванський уряд протестує проти арештів і тероризування ліванських громадян ізраїльськими збройними силами.

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції в Римі, Татяна Янкелєвіч, пасербиця д-ра Андрія Сахарова, заявила, що вона є стурбована за долю цього визначного дисидента та її вітчизна. Вона сказала, що цей факт, що советський уряд не допускає нікого до д-ра Сахарова може означати, що він вже не живе. Т. Янкелєвіч також мала довшу аудієнцію з Папою, який висловив співчуття за "символічне страждання" її родичів. Вона також додала, що тактика советського уряду є досить підрозіною.

СВОБОДА

Український щоденник

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. U.N.A. members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право втручання в матеріали, надіслані на адресу редакції, та повернення їх авторам, якщо вони не вказали іншої адреси. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАО \$1.25 місячно. За зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Реґен виключає війну

Всупереч загальному переконанню, що президент Роналд Реґен присвятив свою — 24-ту з черги за свого урядування — пресову конференцію у вівторок, 22-го травня ц. р. алармуючим вісткам з Перської затоки, — він вигослює вступну заяву про відвідання тепер у Вашингтоні новообраного президента Ель Сальвадору. У цій своїй заяві звернувся з закликом до Конгресу, щоб той пішов назустріч сальвадорському президенту Хосе Наполеону Дюарте і призначив потрібні суми на економічну й військову допомогу цій країні. Реґен підкреслює знову, що запровадження в Центральній Америці миру на базі тамтешньої демократизації режимів — це запорука безпеки не тільки для Америки, але й цілого світу, бо виключить удар двох суперпотуг з приводу експансії комунізму на американський континент.

Зрештою, Роналд Реґен виявив на цій пресовій конференції прикметний йому оптимізм. Він з притаманною йому легкістю і гумором, відповів на запит журналіста, стурбованого появою советських підводних човнів біля берегів Америки. Якби від тих підводних човнів грозила небезпека Америці, то він, Реґен (сказав), "не спав би спокійно у Білому Домі". Оптимізм Президента стосувався однаково господарської ситуації в Америці, як і міжнародних подій. На кілька запитів журналістів щодо можливості заангажувати Америку у війну з приводу війни між Іраком і Іраном і загрози для вільної мореплавби по широких водах — Реґен підкреслює, що Америка імпортує тільки три відсотки арабської нафти і тому імпорту нафти з обшари Перської затоки — це життєва проблема Франції, Німеччини, Італії і Японії. Америка стоїть з тими союзницькими країнами у постійному контакті щодо спільної та однакової політики супроти Ірану, який погрожує безпеці нафтоналивних кораблів. Але — кількакратно підкреслював Реґен — ніхто зі зацікавлених у цій справі арабських країн не просив Америки, щоб вона давала охорону середньосхідним арабським експортерам нафти. Сама Америка проголосила була готовість дати тільки летунську охорону кораблям експортерів нафти, а ніколи не було і немає у планах вислати туди американське військо.

Представники демократично-ліберальної преси, як звичайно, атакували Реґена за погіршення відносин з Советським Союзом і відсутність американсько-советських переговорів про припинення перегонів у зброєнні. Реґен признає, що кремлівські володарі "нещасливі" бо за останніх три і півроку зросла американська збройна сила і експансія советського імперіалізму ніде не мала успіху. Але Реґен, — як це він заявляв вже раніше, — підкреслює, що безпека Америки тепер куди більша і певніша, як була тому кілька років і що смішно закидати його політиці зріст воєнної загрози, коли він радий би дійти до порозуміння з СССР щодо повної ліквідації і заборони атомової зброї.

Запитаний про можливість зрівноваження бюджету Реґен повторив свій давній принцип: новий обтяження громадян можна зрівноважити бюджет і зменшити державне заборговування, а зростом крайової продукції. Користуючись прикметною Реґенові знаменитою пам'яттю, Реґен наводив статистичні дані на доказ, що економіка Америки знаходиться на шляху до щораз кращого розвитку і що нема ніяких показників, щоб настала нова рецесія. Він переконує, що банки обнижають відсоткову ставку літосно цього року. Незначне підвищення цієї ставки, яке сталося в останніх тижнях, прийшло саме з остраху, щоб не нахлинула нова хвиля інфляції. Реґен дав виразно пізнати, що він не погоджується з такою постановою американських банків.

Ця остання пресова конференція президента Реґена була знову доказом, як-то на протязі 35-ти хвилин можна вислухати важливу заяву голови великодержави та перевести дискусію запитам і відповідями над найважливішими проблемами внутрішньої і зовнішньої політики. На превеликий жаль, українці все ще не навчилися тієї мудрості від західних державних мужів і не позбулися того гріха, яким є балакунство. Кожна пресова конференція американського Президента приковує до себе увагу всього міжнародного світу. Пресова конференція з минулого вівторка повинна притиштити алармові вістки про воєнну загрозу і повинна переконати лівих лібералів, що коли кремлівські володарі лаються проти політики американського Президента, то це саме доказ, що ця політика правильна.

Десять або більш років тому еврокомунізм серед Комуністичних партій у Західній Європі був своєрідною "хвилею майбутнього". Відділений від московського центру, але ще й далі інспірований марксистською ідеологією, цей рух захоплював сотні тисяч молодих людей, які, зневірившись у сучасній економічно-політичній ідеології, сподівалися знайти кращу майбутність в еврокомунізмі.

Але згідно інтерпретації проф. Герберта І. Лондона з Ньюйоркського університету, комуністичні, щебо еврокомуністичні партії у Західній Європі, сьогодні, є в цілковитому ідеологічному розкладі.

Ці партії, вправді, ще існують, але як і соціалістичні партії — під ідеологічним аспектом — вони є утотальним занепадом. У Франції, наприклад, яка в минулому зуміла здобути 27 відсотків голосів у виборах країни, в останніх виборах їй припало тільки 15 відсотків. Це вказує на те, що комунізм вже не є тією магічною, притягальною силою у Західній Європі, як це було в повосенних роках.

Найкращим доказом сумерку соціалізму і кому-

Володимир Душник

СУМЕРК КОМУНІСТИЧНИХ ПАРТІЙ В ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ

нізму може посвідчити політика французького президента Франсуа Міттерана, політична лінія якого є класичним прикладом відвороту від соціалізму до капіталізму. Недавно він сказав: "Чи ми можемо продовжувати фінансувати нашу занепадаючу індустрію? Чи Франція здобується на те, щоб стати обличчям до конкуренції, забезпечуючи свою незалежність і добробут, чи вона буде жертвою власного упадку..."

Такі настрої сьогодні є замітні серед лівих, соціалістичних і комуністичних партій у різних країнах, де існує еврокомунізм — в Еспанії, Португалії і Італії. Там замість удержання приватної підприємності є тенденція віддавати публічні інституції під приватну адміністрацію. Европійці починають прихилити до переконання, що сучасна економічна дійсність підказує, що без існування вільного ринку не можна буде зміцнити економічного росту. Саме тому європейці

мусять піднаходити нові ідеї, нові концепції в напрямі формування здорового заряду, вільного капіталу і ефективних робітничих сил для конкуренції з Америкою і Японією. У цій діяльності європейці вже починають працювати.

Еврокомунізм — у відступі, бо його економічні ідеї виявилися нежиттєвими і шкідливими спроби впровадити економічне чинкування. Після кількох десятиріч соціалістичного господарства, європейські уряди приходять до переконання, що якщо вони не переведуть економічних реформ у напрямі економічної свободи, економіка зростатиме дуже повільно.

Властиво, на практиці, — еврокомунізм є уже проблемою минулого. Діалектика, яка передбачала кращу економічну майбутність, очевидно зовсім згинула, центральні засади економіки.

Найкращим виявом краху еврокомунізму — це згаданий відворот Міттерана,

якого вибрано президентом Франції в коаліції з комуністами, і який тепер, нагло відірвавшись від своїх економічних ідей, які показались нездійсненними в практиці.

Беручи загально, економічна тенденція в Європі є проти визиску середніх верств населення та допровадження їх до економічної руйни. Стало ясным, що комунізм може робити поступ тільки тоді, коли в даній країні прийде до знищення середніх класів, класів, що їх комуністи називають "дрібнимі підприємцями" або прямо "буржуазією".

Під наглядом лівих урядів т. зв. "економічне" зрівняння зменшує охоту до праці. Дещо багатше населення втрачає інтересування більше продукувати, знаючи, що урядові податки заберуть значну частину їхнього доходу. Бідніші члени суспільства також не мають бажання прикласти більше зусиль до праці, знаючи, що уряд так доплачує їм до їхніх життєвих потреб.

Одним словом, ця система доводить до того, що "багатші верстви суспільства стають біднішими, а бідні верстви залишаються надолі бідними".

Іхніми грішми розбудовується комунізм, то західні уряди не мають жадних клопотів. Другою причиною є те, що західні політики наивно думають, що щедрими позиками вони зможуть одобротити советських агресивних ватажків.

Коли президент Реґен зрозумів велику небезпеку для Заходу з приводу побудови советської нафтової лінії з Сибіру до Західної Європи, він зажадав, щоб західні країни не давали позик Советському Союзу.

Але європейські бізнесмени і політики не послушали президента Реґена. Вони не брали до уваги важливого факту, що Советський Союз, як економічна каліка, має мало що дати Заходові в заміні торгівлі, крім привілею стати залежним від советської нафтової енергії. А цей факт має велике економічне значення. Однорічна торгівля Заходу з Сходом допрадила до того, що коли Москва зажадає поступок від своїх кредиторів, то вони не зможуть їй відмовити зістраху, щоб Москва не припинила для них висилки своєї нафти. А в такій ситуації перехід ресурсів із Західної Європи до Советського Союзу буде постійно збільшуватися.

В похвалу американським банкам треба сказати, що вони нещодавно вирішили, що пора перестати розбудовувати американськими грошима комуністичну імперію і більше позик Советському Союзу не давати. Цікаво, як це довго західноєвропейські банки будуть скріплювати цього комуністичного монола, які приймуть до такого самого розумного рішення, як американські банки?

лістам цікавістю навіть з заторкуванням "делікатних" справ, я раз просто запитав д-ра Романа Домбчевського: як-то він, син греко-католицького священика, став соціалістом і євангелістом. Роман Домбчевський, людина простолінійна і чесна, відповів одверто: соціалістом-демократом він став, як д-р Володимир Старосольський, д-р Лев Ганкевич, Семен Вітик чи Іван Квасниця тому, що ця партія має просто завдяки своїй назві і гаслам легший доступ до робітництва, яке в Галичині сполічене і яке треба повернути до українства; очевидно, що УСДПартія — протимарксистська і подібна до тієї соціал-робітничої партії на Наддніпрянщині, до якої належить Ісаак Мазепа і Симон Петлюра. А щодо його протестантського віровизнання — то воно сподобалося йому більшого простотою, ані ж католицизм, в якому, мовляв, забагато назверхньої декоративності. Роман Домбчевський признавав, що треба зберігати традиціоналізм і що Церква грала, грає і гратиме велику роль у житті нації і він заявив, що його приналежність до Соціал-демократичної партії не забороняє йому вірити в Бога...

Коли розмовлялося з Романом Домбчевським у Віденській каварні у Львові — відчувалося, що маєте діло з людиною високої товариської та громадської культури, людинною, яка належала до широкого світу, а не до як присягнутого Миколаєва чи Стрия. Знав вісім мов, був членом дипломатичної місії УНР у чеській Празі, за свого адвокатування був судовим перекладачем для всіх мов, що їх можна було почути у судах в Західній Україні; його "конципентом" у Миколаєві був д-р Кость Панківський, — також виняткова людина-громадянин. І — як це завжди буває — людина культурна і вартісна — він був скромний, приступний, чужий поняттю самореклами і всякої бубонади. Казав, що любить простоту в житті і громадській — тому, "потягло" його до Євангельської Церкви, де більша простота. Ненавидів Роман Домбчевський авторекламаторів і амбіціонерів без почуття автокритицизму. Ми у цьому погоджувалися. Ті наші розмови велися тому більше півтороччя — здається, що це було ген у замірках чашах...

Говорили ми теж про адвокатів, які не терпіли цієї професії, займаючись літературою чи наукою. Не терпів адвокатури й д-р Володимир Старосольський, тип ученого; залишив він прецінну книгу "Теорія нації",

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про два магічні слівця

Здається, що ці два магічні слівця, які маю на думці, такі звичайні щоденні, що вони навіть негідні згадки, а не то цілого тижневого фрейлону. Ті два слівця це: "дякую" і "перепрошую".

Іх бо повторяться десятки разів, кожного дня, кожного тижня, при кожній можливій нагоді. Але ні, прислухайтесь тепер до розмов і взаємодій наших людей і зважуйте як ці магічні слівця, які так змінюють настанову одного до одного, поволі зникають із нашої розмовної мови.

Хоча ви все це зачуваєте, як батьки впоминають малі діти, що слід подякувати, перепросити, бож це підставою засади доброї поведінки, але диво, справді, що ті самі батьки, що напам'ятають своїх дітей, щораз частіше забувають самі, що і їм треба вживати ці слова.

Правда, усі ми тепер хворіємо на брак часу, а з тим усі ми зредукували товариські форми та співжиття до мінімуму, усі ми в постійній нервовій напрузі, бо таке вже сьогоднішнє життя. Але чи це може звільнити нас від цих звичайних простих форм чужості, які прийняті у цьому цивілізованому світі?

Чому декому так важко приходиться подякувати, вибачитись, вислати той чи інший некоректний вчинок?

Ось, наприклад, спізняється на зустріч, засідання чи гостину — чи справді так важко потелефонувати чи в інший спосіб виправдати спізнання? Зали-

шаєте своїх дітей під опікою знайомих — чи не годиться їм особливо подякувати за таке добре діло? Зробили ви своїми справами для інших невідгоду, а то і шкоду — чи справді не слід за це перепросити?

Життя сьогодні, однак, показує, що чомусь наша спільнота стає дуже скупна на це "дякую" і "перепрошую". Тоді як можна вимагати, щоб цей добрий звичай прийнявся серед дітей і молоді, коли старші не дають прикладу?

Каже стара виховна задача, що "те, що робите кричить голосніше за те, що говорите". І, здається, маємо тепер того найкращий доказ.

І тут ніяк не можна виправдувати того нового і дуже некорисного навіку тим, що перейняли ми його від неукраїнського оточення. Пересічний американець із подібною до нашої громади життєвою стопною при цій своїй безпосередності (яка, до речі, давніше нас дуже вражала) ніколи не забуде подякувати за найдрібнішу чужість, яку йому зробите та вибачитись за кожний товариський чи інший малий "промах". Звичайно, робить він це з пристрастю, умишкою на обличчя та одним чи двома компліментами, які може і дещо формально, а не щирим переконанням, але нікому вони не шкодять.

Не один раз і ми кажемо, що "чужість ніколи не зашкодить", то може так чи засаду треба переводити в життя і привертати у наш світлий вислови подяки та вибачення?

О-КА

Вечір присвячений

поетові Драй Хмарі

(В. Л.) Вечір присвячений поетові Драй-Хмарі, відбувся в суботу, 12-го травня ц. р., з приводу появи книжки Оксана Ашер під заголомком "Леттер фром де ГУЛаг", у видавництві Роберта Спеллера в Нью Йорку.

Конференцію відкрив д-р Василь Калинович і поінформував про заплановані доповіді у весняному сезоні. Описав прописи до керівання вечером проф. Василя Лева. Відкриваючи конференційну частину, проф. Лев привітав численних збірників, а зокрема Р. Спеллера з його дружиною, видавця згаданого книжки. Прелюгента подав короткий нарис групи т. зв. українських неокласиків XX століття. Ця група постанала зразком західноєвропейських модерністів-парнасців у протигав різноманітним літературним угрупованням у советській Україні, як "Гарт", "Плут", "Валіте" і інші. Ці угруповання йшли по офіційній лінії соціалізму і звели літературну творчість на низький рівень. Неокласики бажали протиставити такій творчості. Вони дали зразки високоякісної оригінальної і перекладної поезії. Були це Микола Зеров, Максим Рильський, Павло Филипович, Михайло Драй-Хмара і Освальд Бурггардт (Юрій Клен). Та скоро почалася проти них нагілка офіційних чинників. В 30-их роках заарештовано чотирьох членів цієї групи, крім Бурггардта, який вийшов до Німеччини. Рильський зломаний арештантами, пішов на службу режиму. Зерова і Филиповича заслали на Соловки, а Драй-Хмару на Колиму, звідки всі три не повернулися живими.

З черги Р. Спеллер підкреслює у своєму слові вату видань книжок про українську культуру англійською мовою, щоб познайомити англословний світ з Україною, її історією, культурою, літературою і зокрема ширити правду про сучасну Україну і її численну еміграцію. Тому видрукував він книжку "Леттерс фром де ГУЛаг" про мартирологію української культури і її творців під советами. Видрукував ще й інші книжки про Україну.

Доповів проф. Ігоря Качуровського "До 45-річчя смерті Драй-Хмари" про читав через несприятливість автора проф. Євген Федоренко. Це зрештою перекладач до ралю в Україну. Доповідав зупинився на важливіших біографічних даних поета, які вплинули на його творчість, накреслив головні мотиви оригінальної творчості й назвав переклади поезій інших народів, мову яких Драй-Хмара знав дуже добре. Був поліглотом. Перебування поета на засланні — Колими, це одна з жалких картин переслідування і нищення української культури та її творців москалями.

Кінше доповіді "Спогад про батька" прочитала його дочка проф. Оксана Ашер. Вона накреслила цікаві біографічні факти з життя поета, його родові походження, його освіту і незвичайний дар вивчання чужих мов. Розповіла про його арештування в 1935 році і заслання на Колиму, де і закінчив він мученицьке життя 19-го січня 1939 року. Про його перебування на засланні прочитала кілька листів, з яких віс тугу за ним.

(Закієчення на стор. 3)

"Держава і політичне право" й інші, які займають в українській соціології і націоналлі почесне місце поруч із творами Ольгера Бочковського, "Боротьба народів за їх національне визволення" й ін.) — то Роман Домбчевський цікавився, як науковець, головним значенням мови для народу. І залишив по собі працю "За права мови" (1936), яка тепер є бібліотечним білим круком.

Коли тільки прийшли до Західної України большевики, то — як відомо — вони злязали за докорінне винищення українського національного активу. Впершу чергу падали жертвою не тільки діячі Українського Націонал-демократичного Об'єднання (УНДО), націонал-демократи, але й члени Комуністичної партії Західної України (КПЗУ), соціал-демократи і соціаліст-радикали. Вивезли Володимира Старосольського, голову партії, вивезли і Романа Домбчевського. Його засудили на вісім літ заслання, а коли звільнили за так званої сталінської амністії — заборонили вертатися до Галичини і він помер у 1952 році в Одесі.

Кінець

Іван Кедрич

РОМАН ДОМБЧЕВСЬКИЙ

(У 100-річчя народини)

Нішпорочи у своїх архівних матеріалах і записках, писаних "на всякий випадок", знайшов я тонкий зшиток з написом "Адвокати-письменники і науковці". Є там усього 10 прізвищ — перший з них д-р Степан Баран, останній д-р Андрій Чайковський. Але є між ними й Роман Домбчевський. У гасловій Енциклопедії Українознавства подана така сама дата народження, що й записана мною: 1884 рік. Цікаво було довідатися докладніше. Христина Навроцька, відома діячка Союзу Українок, дочка д-ра Романа Домбчевського, знала дату народження її батька: 25-го травня 1884, в селі Яснові Долішньому на Гуцульщині, у священничій родині о. Йосифа і Варвари зі Сабатівців. Закоріло написати цей короткий спогад про цю цікаву людину.

Д-р Роман Домбчевський був адвокатом у Стрию і відліг часті приїзди до Львова. Сам уже не тямлю як це сталося, що ми, познайомившись, набрали настільки взаємного довіря, що могли й торкатися всіх можливих, також особистих — може в інших обставинах дражливих питань. Д-р Р. Домбчевський — високий, статний, лисий, але з чорною бородою, робив зразу враження радше ученого, як адвоката. Він цікаво оповідав про працю в таборі у Фрайштадті для українців, полонених з російської армії, якими завоювався Союз Визволення України у Відні та з яких згодом організовано Сіру дивізію (з нещасною її пізнішою долею в Україні). Роман Домбчевський був активним членом Української Соціал-демократичної партії, головою якої був інший видатний адвокат і вчений соціолог і націолог д-р Володимир Старосольський. Що було незвичне в д-рі Романові Домбчевському — це його приналежність до Євангельської церкви. Осмилений взаємною щирістю та керований прикметною журна-

ДОРОГІ БАТЬКИ! ЯКЩО БАЖАЄТЕ ЗВ'ЯЗАТИ СВОЇХ ДІТЕЙ З УКРАЇНСЬКОЮ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРОМАДОЮ, ТО ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ЇХ В УКРАЇНСЬКОМУ СОЮЗІ ДУЖЕ ДЕШЕВОЮ ГРАМОТОЮ В КЛАСІ „ТР—65”, ЗА ЯКУ ЗАПЛАТИТЕ ЛИШЕ ОДНУ ВКЛАДКУ — 75 ДОЛ., І ВАШІ ДІТИ БУДУТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ НА 1,000 ДОЛ. ДО 23-го РОКУ ЖИТТЯ. ПІСЛЯ 23-го РОКУ ЖИТТЯ ЦЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЧНО ЗРОСТАЄ ДО 5,000 ДОЛ.

У 25-ліття
Фонду Катедру
Українознавства (ФКУ)

ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР ФКУ

для студій україністики в Гарвардському університеті
в ділянці суспільно-політичних наук.

Шановні Жертводавці!

Список ч. 9.

- 10,000 дол. — Дарія Пісєцька.
3,000 дол. — Павло і Фені Беца.
2,000 дол. — Франка Даківська.
1,050 — мгр. Володимир і Марія Петришин (заг. сума \$3,125).
По 1,000 дол. — д-р Тетяна і д-р Омелья Антоновичі, д-р Микола і Ірена Когут, д-р Юрій Крижанівський, Марія Кроцька, Григорій Лучанко (спадок), д-р Андрій і Руфа Ріпелюк, Михайло Салдан (спадок), Володимир і Стефан Сливовські, Микола Триняк, Т-во Українських Інженерів Америки — Відділ Дітройт, д-р Богдан і Ольга Федювичі, д-р Олександра Школьник, Ольга і Павло Шульга.
750 дол. — Український Народний Дім — Блекстон, МА.
По 500 дол. — Видавничий Комітет для відзначення 100-ліття Української Академічної Гімназії у Львові, ПУГ — Бостон, МА, Ілько Рожак (спадок), Андрій Чорнобиль, Анна і Роман Чорнобиль.
300 дол. — Богдан і Наталія Климковичі.
250 дол. — д-р Наталія і д-р Іван Коропецькі.
150 дол. — д-р Богдан Гавриловичі.
По 100 дол. — д-р Данило і Ростислава Богачевські, д-р Микола і Ернестина Гнатик, д-р Богдан Гарбовський, Василь Заричний, Роман Ільницький, д-р Володимир Когут, Миколас П. Коптунюк, Василь Кулик, Олександра Мальченко, д-р Леонід і Оксана Мостовичі, д-р І. і д-р Г. Рудавські, д-р Іван Смал, Дмитро Шевчук.
По 50 дол. — д-р Володимир і Улана Білецькі, Ярослав Гур, 25 дол. — Орест і Емілія Чагарин.

Щиро дякуємо!
Збіркову акцію продовжується. Пожертви ввічливо просимо слати на адресу:

Harvard University
UKRAINIAN STUDIES FUND
1583 Massachusetts Avenue • Cambridge, MA 02138

В 1982 році вишло друком третє видання сімнадцятої наукової праці під загальною назвою

“EDUCATION”

о. д-ра Остапа
Е. Оришкевича

Це видання є призначене для бібліотек великих університетів. Його можна замовити, пишучи на адресу:

Rev. Dr. Ostop E. Oriyshkewych,
373 Carmel Road
Millville, N.J. 08332
Tel.: 609-825-4826

УВАН

Українська Віпна Академія Наук у США

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці

запрошує на

ВІСТАВКУ ТВОРІВ

МИКОЛИ НЕДІЛКА

З НАГОДИ ВИДАННЯ МОНОГРАФІЇ
МИСТЦЯ

в Галерії ОМУА, 136 Друга Авеню в Нью-Йорку,
Нью-Йорк.

Виставка відкрита в будні від 6-8-ї веч., та суботи і неділі від 1-8-ї веч. і продовжена до 3-го червня 1984 року.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо, що

СВІТЛИЧКА

під опікою СУА Відділ 83

в приміщенні школи св. Юра

буде ВПИСУВАТИ ДІТЕЙ на наступний рік 2 червня 1984 р. від 10 до 12-ї год.

За додатковою інформацією просимо телефонувати до учительки п-ні Вацки на телефон 228-8788 від 8 до 9-ї год. вечорами.

Дітей до Світлички можна вписати від 3 до 5 років життя. Закликаємо батьків вписувати дітей до Світлички, бо навчання в Світличці є першим важливим кроком кожної української дитини в її житті!

Опікунка Світлички —

ОКСАНА БАЗИЛЕВСЬКА

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

подає до відома що

ВОСЬМИЙ З'ІЗД

БУВШИХ УЧНІВ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ І

ЗУСТРІЧ

З ШАНОВНИМИ ПРОФЕСОРАМИ

відбудеться в дні 29 і 30-го вересня 1984 року

на Оселі Братського Союзу „Верховина” у Глен Спей, Н. Й.

В програмі: БЕНКЕТ, ЗАБАВА — Оркестра Б. Гриняка

Просимо зарезервувати цю дату та численно прибути на цю зустріч, щоб мати змогу пригадати собі безжурні дні, пережиті разом у Зальцбурзі.

КОМІТЕТ

Діяльність сейнтпінтерсбурзької громади

Березень і квітень у нашій квітучій Флориді відзначилися великою активністю, особливо, коли взяти під увагу, що значна більшість українського населення Ст. Пітерсбургу — це сеньйор-емерити, цілком яких, мабуть, був відпочинок від громадської праці, або від праці взагалі. Та туга за активністю, за працею на громадському полі не давала спокою, а праця на народній ниві продовжується досить енергійно.

У половині березня до сейнтпінтерсбурзької громади загощив несподіваний гість із Вашингтону проф. О. Дражньовський, який у своїй цікавій доповіді, ілюструючи її прозірками, представив чарівні картини нашої славної минувшини — скитське мистецтво.

Доповідач, на підставі визначного археолога, історика й поета-співця скитської минувшини Б. М. Мозолєвського, впровадив слухачів у той настій, у якому живе нинішня Україна, а вона, за Мозолєвським і рядом інших наших поетів, живе нині скитською минувшиною.

Після короткої перерви присутні, а їх було понад 60 осіб, прослухали другу частину доповіді з великою увагою. У другій частині доповідач перейшов до мозаїки в церквах Равенни, Італія, з У і VI століть. Це твори виходили з України на підставі історичних джерел і мистецької аналізи декоративних візирів і змісту образів у декількох церквах. Доповіль тривала понад три години. Всі цей час присутні дуже уважно прислухувалися до надзвичайно цікавих висловів і картин із нашої золоті доби.

В кінці березня, як і щорічно, відбулось врочисте зведення гетьман-кобзаря України Тараса Шевченка.

Концертна програма була дуже успішною, бо всі учасники програми виявилися знамениті. Доповідач проф. Євген Рослицький досить обширно представив діяльність нашого Кобзаря, базуючись на писаних своїх і чужих авторів. Короткий, змістовний огляд про Шевченка передав англійською мовою голова Українсько-Американського Товариства Іван Когут. Наступного дня після Шевченківського концерту проф.

Рослицький дав цікавий перегляд книжки п. н. „Українські Ночі”. Це обширний переклад твору Єжи Снджевича, написаного польською мовою. Промовець зацікавив публіку цією публікацією; вже продано велику кількість книжки „Українські Ночі”.

З початком квітня прибув до нашої громади репрезентативний Наукового Товариства ім. Шевченка проф. Я. Падох. Розгорнув він картини з минулої діяльності цього наукового товариства до його ліквідації більшовиками та перенесення цього товариства на новий ґрунт своєї бідної Америки.

Проф. Я. Падох розповів дещо про теперішню діяльність і плани Товариства на майбутнє. На жаль, ця доповідь не була доповнена ширшою дискусією, що могло б спричинитися до більшого зацікавлення цим важливим науковим товариством. Широкій загал українців не достіг поінформований про діяльність цього товариства, тому було б дуже побажаним, щоб НТШ частіше висилав до всіх українських поселень добре обізнаних і палких промовців, тоді можна було б справити науки зацікавити ширше громадянство.

У неділю, 8-го квітня, влаштовано академію-концерт у річницю проголошення державності Карпатської України. Ще тиждень перед цим імпрезою українська громада нашого міста й далішніх околиць взяла участь у моїнних за герої-лицарів, що віддали своє життя за волю і кращу долю Карпатської України; відслужена була Панахида за її президента і упавших Карпатських Січовиків.

Концерт підготовано масштатно. На сцені видні портрет першого президента Карпатської України о. Августина Волошина. У короткому вступному слові, виступав англійською мовою, голова Іван Когут пояснив значення цього історичного подвигу — проголошення самостійної Карпатської України.

Виконавці мистецької частини пописалися майстерно. У виступах брали участь знаменито підготовані музичними карпатськими творами: Д. Бучинська — скрипкове солю у супроводі свого малолітнього сина, талановитого піаніста який у дальшій програмі декламував оригінальний вірш пера О. Біловуса п. н. „Карпатські Січовики”. Поетію Зореслава уміло переклала Василя Копицея Редактор Россоха, бувший міністр Карпатської України обширно представив події, що довели до проголошення самостійності Карпатської України.

Проф. Омелський, видатний піаніст, виконав дуже чутливо в'язку карпатських мелодій. Поему „Карпати” автора О. Біловуса з великим ентузіазмом віддекламувала сценічна зірка української Флориди, Люся Арвін. Взагалі, програма була так знаменито підготовлена, що оплески не вгадали.

Хор під диригентурою проф. Третяка виконав кілька патріотичних і стрілецьких пісень. Цей перший хоровий виступ присутні нагородили гучними оплесками. Зала була переповнена.

О. Біловус

Любов Копенська

ДЗЕРКАЛА

НОВЕЛА

Ціна: \$13.00 з пересилкою
Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 6% стейтського податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Мистецька виставка Я. Сурмач-Міллс у Чикаго

Пластовий Курінь „Перші Стежі” Городище Чикаго влаштували в цьому місті дев'ять з черги виставку наших мистців, починаючи з 1975 року.

В п'ятницю, 16-го березня ц. р., вдруге до нас завітала зі своїми мистецькими творами Ярослава Сурмач-Міллс. Виставка відбулася в новому, гарно відновленому Пластовому домі. Учасниками відкриття були молодші і старші любителі мистецтва.

Виставку відкрила пл. сент. Тетяна Назаревич, вітаючи мисткиню із далекого Нью-Йорку.

Відома всім зі своїх мистецьких творів Ярослава привезла зі собою 33 картини, що їх із мистецьким смаком розмістила на стінах домівок, вишнє-лилейні, діла й бабу на своєму обійсті та інші.

На всіх картинах веселі обличчя глядають на вас і розсмілюють вас. Крім картин на склі, мисткиня показала і свою графіку, а „Молода з Полтави” була найбільш популярною.

Варті зазначити, що Я. Сурмач-Міллс, крім малювання на склі та графіки, є автором проєктів вітражів в церкві св. Дмитрія в Торонто, Канада. Зразки вітражів ми бачили на виставі.

Виставку відвідало багато любителів мистецтва, вони ж і закупили її праці. Дуже відрядним виявилось було те, що виставку відвідали також діти і молоді, які слухали пояснення мисткині та розпитували про її творчість.

Від себе додамо — пластово-кобаного м'яча огури Біркс, грав також у теніс і відвідав для дружини „Настенку”. Юрій є п'ятим з 327 учнів у річницю своєї класи, він є президентом Крайового почесного товариства, а також президентом студентської ради своєї школи.

Від себе додамо — пластово-кобаного м'яча огури Біркс, грав також у теніс і відвідав для дружини „Настенку”. Юрій є п'ятим з 327 учнів у річницю своєї класи, він є президентом Крайового почесного товариства, а також президентом студентської ради своєї школи.

ЗМІНА В ЧАСІ ВІСТАВКИ
Нью-Йорк. — Як подають із Публічної Бібліотеки в Нью-Йорку, заповнена там виставка „Центра у слов'янському світі” буде відкрита від 1-го червня 1984 року до 23-го серпня ц. р., а не до 15-го жовтня, як було спершу повідомлено.

Вона розповідала учасникам виставки про свій родинний дім, що дав їй почин та любов до своєї рідної. Розказала де, як і коли створилась у неї думка малювати на склі. По довгих зимових вечорах Ярослава Сурмач принесла українському Чикаго подих весни та промінчик радості для відвідувачів виставки.

Як ми згадали, мисткиня розказувала про свій родинний дім. Всім нам відомий її батько, Мирон Сурмач, який все своє життя присвятив книжарні, яка від самого початку і до сьогодні є центром зустрічей українських емігрантів, а мед з його пасіки відомий по всій Америці.

Мирон Сурмач прислав „Першим Стежам” листа, в якому „жаліється”, що Слава, „не хоче мені продати” більше її малюнків. Вона хоче щоб її малюнки були в багатьох українських хатах і щоб радість до них принесла. А хто купить її малюнок і йому не буде веселіше в хаті, нехай напише мені. Я від нього відкуплю. Мені 91 рік, малюнки Слави дають мені радість, бо щасливі і веселі люди живуть довше.”

Ми погоджуємося із думкою М. Сурмача. Додамо чого було захоплення всіх відвідувачів виставки та їхні вислови про талановиту мисткиню Ярославу.

Цілю наших виставок є представити наших мистців.

В першу чергу, нашому доростові, зацікавити їх нашим мистецтвом та сповинити юні серця любов'ю до свого рідного.

І це нам в великій мірі вдається.

„Перші Стежі” —

Чикаго

Український атлет

Завжди з приємністю та гордістю звертаємо увагу на успіхи нашої молоді. І ось перед нами стаття зі спортивного відділу часопису „Редінг Ігл” в Пенсильвенії з 16-го квітня ц. р. В ній читаємо:

„Юрій Ковальчук, атлет у трьох ділянках спорту, з визначними успіхами в науці у середній школі ім. Губ. Міффлінга, був шанований на річному бенкеті Жидівського громадського центру Редінгу, як визначний учень атлет округу Біркс, Па.

Ю. Ковальчук був членом дружини копаного м'яча округу Біркс, грав також у теніс і відвідав для дружини „Настенку”. Юрій є п'ятим з 327 учнів у річницю своєї класи, він є президентом Крайового почесного товариства, а також президентом студентської ради своєї школи.

Від себе додамо — пластово-кобаного м'яча огури Біркс, грав також у теніс і відвідав для дружини „Настенку”. Юрій є п'ятим з 327 учнів у річницю своєї класи, він є президентом Крайового почесного товариства, а також президентом студентської ради своєї школи.

Радіємо дотеперішніми досягненнями Юрка та бажаємо йому якнайуспішнішої мандрівки до верхів.

Юрко — член 368-го Відділу УНСОУ в Маямі, до якого вписали його, як і всіх своїх онуків, колишній сою-

Юрій Ковальчук

зовий дідусь Михайло та бабуся Ольга Ковальчук, які проживають тепер у нашій соняшній Флориді.

Л. Маринюк

Ювілейне видання у 50річчя 24-го Відділу СУА

Важливим джерелом документів нашого буття поза батьківщиною є численні регіональні збірники, альманахи, як також ювілейні збірники різних організацій, церков і товариств.

Одним з таких видань є збірник „50-річчя 24-го Відділу СУА Дочки України, 1932-1982”, виданий завдяки невтомній і заслуженій голові цього відділу Ірені Левницькій, дружині відомого українського бандуриста проф. Романа Левницького з Елізабет, Нью-Джерсі.

Редакційна комісія збірника складалася із таких осіб: Ірена Левницька, Олена Мельничук й Ольга Заремба. Збірник видрукували в „Компютер Принт” з Кліфтоні, Н. Дж., не подавши року появи. На 52-х сторінках журнального формату є зібрані документи матеріали: знімки, поодинокі збірні, листи від Патріарха Йосифа та Митрополита Стефана, пам'яткова грамота Централу СУА за 50-ліття праці, мапа України та англійський текст про Україну проф. Лева Е. Добрянського, тодішнього президента УКАА.

Включено тут і вімки зі статуту СУА, гимни СУА та вірші Ол. Олеса „Живи

Україно”, знімки голів 24-го та 45-го відділів СУА, слово голови Ірені Левницької з цитатою Ів. Франка „Кожний думай...” та її світлою у вишній українській близькій, по-українськи і по-англійськи та з її звітом як секретарки того відділу в 1952 році, також двома мовами. Насвітлена тут і діяльність відділу в 1953-1982 роках, членів відділу в Окружній Управі та в Головній Управі, і список членів управи 1932-1982 років; все вдоводовлено гарними знімками з імпрез й інших товариських зустрічей чи нагод.

Збірник закінчується привітаннями Іванни Рожанківської, голови ГУ СУА, знімками О. Лотоцької, Іванни Рожанківської, як також Ліді Гладкої й Ірені Чайківської, членки Окружної Ради Нью-Джерсі, та рядом побажань від організації, установ та осіб. За це видання належить признання голови Відділу СУА Ірені Левницькій.

Д-р Олександр Соколович

В Сороковий день відходу у вічність нашого Найдорожчого БАТЬКА, БРАТА, СТРИЯ І ВУЙКА

бл. п.

СТЕФАНА (ГАПКА) ДОМАШЕВСЬКОГО

ПІДПОЛКОВНИКА АМЕРИКАНСЬКОЇ АРМІЇ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

1-го червня 1984 р., о год. 8-ї ранку в українському католицькому соборі Пресвятої Родини у Вашингтоні, Д. С.;

2-го червня ц. р., в каплиці Преосвященного Владика Кир Інокентія Лотоцького, ЧСВВ, в м. Чикаго, Іллі.

3-го червня ц. р., о год. 11:30 ранку в соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Іллі.

3-го червня ц. р., о год. 12-ї дня, в церкві св. Юра в м. Нью-Йорку;

3-го червня ц. р., о год. 11-ї ранку в монастирі св. Йосафата в Глен Кові, Н. Й.

Кожного дня відправляється СПЛУЖБА БОЖА за душою бл. п. СТЕФАНА в церкві св. Володимира в Глен Спей, Н. Й.

Про молитви за спокій душі Покійного Стефана просить ближча і дальша Родина в Канаді, ЗСА, Австралії й в Україні.

Ділимося сумною вістю з Родиною і Приятелями, що 19-го травня 1984 року упокоївся в Бозі на 73-му році життя наш Найдорожчий

МУЖ, ТАТО, ДІДО І ПРАДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ФУТЕРКО

народжений у Зарваниці, п. Золочів, Україна.

ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ — в четвер і п'ятницю, 24 і 25-го травня 1984 р., о год. 8-ї веч. в похоронному заведенні П. Ярем в Нью-Йорку, Н. Й.

ПОХОРОНІ в суботу, 26-го травня 1984 р., о год. 9:30 ранку до церкви св. Юра, а відтак на українській православній цвинтар св. Андрія в С. Бандв Брук, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вістю з Українським Громадянством, що член церковного хору св. Юра в Нью-Йорку, несподівано, відійшов у Вічність 21-го травня 1984 року

бл. п.

АНДРІЙ ПРЯТКА

на 27-му році життя.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в четвер і п'ятницю, 24 і 25-го травня 1984 р., о год. 8-ї веч. в похоронному заведенні П. Ярем в Нью-Йорку, Н. Й.

ПОХОРОНІ в суботу, 26-го травня 1984 р., о год. 9:30 ранку до церкви св. Юра, а відтак на українській православній цвинтар св. Андрія в С. Бандв Брук, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечалений Родина складаємо вислови глибокого співчуття.

Управа, Диригент і Члени церковного хору св. Юра в Нью-Йорку

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи“

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свобода“ □ „Українського Тижневика“ □

„Веселки“ □

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище

Адреса

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ \$1.00.ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ
НА СОЮЗІВЦІ 1984:

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — 24-го червня — 3-го липня
Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р.
Прохарчування і нічліг: \$170 (члени УНСоюзу)
\$200 (не-члени)

Оплата за навчання: \$60.

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР — 30-го червня — 14-го липня
Розважальний табір для хлопців у віці 7-12 р.
Прогрульки, плавання, різні гри, навчання співу
українських пісень й українського народного по-
буту.
Тижнево: \$100 (члени УНСоюзу)
\$120 (не-члени УНСоюзу)

ДІВЧИЙ ТАБІР — 15-го — 29-го липня
Програма і ціна така сама як для хлопців.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ —
29-го липня — 11-го серпня
Навчання традиційних народних танків для по-
чаткуючих й завантажених танцюристів. Число
курсантів обмежене до 60 учнів. Прохарчування
і нічліг: \$195 (члени УНСоюзу), \$205 (не-члени),
оплата за навчання: \$60.

КУРСИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА
11-го — 25-го серпня. Для достоянчої молоді
Практичні лекції з різних ділянок українського
народного мистецтва: різьба, ткацтво, вишиван-
ня, писання писанок — під керівництвом досвід-
чених інструкторів. \$200 (члени УНСоюзу),
\$220 (не-члени).

**КУРСИ МІЖНАРОДНОГО Й УКРАЇНСЬКОГО КУХО-
ВАРСТВА** — 30-го вересня — 5-го жовтня.
Для чоловіків і жінок. Навчання печення, варен-
ня страв із м'яса і риби, інструкції здорового хар-
чування. \$225 (члени УНСоюзу), \$250 (не-члени).

SOYUZIVKA UNA ESTATE

Foordemoore Rd., Kerkhonsen, N.Y. 12446
(914) 626-5641

„Здобудеш українську державу, або згинеш у боротьбі за неї“

(Рефлексії на посвячення Пам'ятника Борцям УПА у Бавид Бруку)

На весні і влітку 1944 року ми покидали рідні землі й йшли у невідоме за-
втра. Ми залишили українсь-
кий народ, багато рідних і
близьких нам людей, неві-
домої сили німецьку армію,
що відступала із наших зе-
мель, та наступаючу совєт-
ську армію. В селах, містах
і лісах росла нова сила, ук-
раїнська збройна сила, що
називалася Українською
Повстанською Армією. Це
були молоді дівчата і хлоп-
ці, були теж зрілі і досвідче-
ні її старшини, був теж їх
політичний провід: Україн-
ська Головна Визвольна Ра-
да. Ми могли їх бачити, з
ними розмовляли, вони теж
не одного із нас переконали,
щоб залишитися і боронити
свою землю, свій народ. Не
можна було позувати по-
дику і пошани до тих наших
людей, що уважали своїм
обов'язком зразу стати на
захист усього рідного.

Весною 1945 року війна
закінчилася і багато вояків
повернулося додому, до
своїх рідних. Вояки УПА
цього зробити не могли, бо
їх війна не закінчилася. Буд-
чи вже на еміграції, ми діс-
тавали вістки про їхню бо-
ротьбу з ворогом. Одна час-
тина нашого суспільства
тут, на чужині, ті вістки по-
мнювала, робила їх вели-
кими чинами; часом, ми
навіть втрачали почуття
реальності. Інша частина,
яка з тих чи інших мотивів
ставилася скептично до цих
вісток, навіть заперечувала
будь-яку боротьбу. Але
влітку 1947 року з'явилися в
Західній Європі живі свідки
цієї боротьби — бійці УПА.
Які з зброєю в руках про-
дерлися на Захід і зліквіду-
вали усі сумніви про їхню
боротьбу, — вони були, би-
ли і не здавалися ворого-
ві.

Багато з тих людей посе-
лилося поміж нами, навіть
політично поділилися, хоч в
основі вони почувалися і по-
чуваються вояками одної
Української Повстанської
Армії. Вони і залишилися

окремою групою серед нас,
групою, яка перейшла жак-
ливі моменти у своєму житті,
але вони були свідомі
того, що вони були україн-
ськими вояками і як такі
перейдуть до історії Украї-
ни. Свідомість цього в них
є, хоч вони про те не згаду-
ють ніколи. Вони уважали,
що вони виконували свій
обов'язок супроти свого
народу і сьогодні і історич-
ної перспективи. Вони є
певним орденем, якого ні-
чим не можна стерти з істо-
рії нашого народу. Такими
ми їх бачимо тут, такими
були і залишилися їхні поб-
ратими, як попали в руки
ворога й опісля опинилися у
концентраційних таборах.
Такими були також і ті, що
згинували в боротьбі з воро-
гами. Їхні співмешканці з
тих таборів, які зараз жи-
вуть тут, поміж нами, зви-
чайно неукраїнського наці-
онального походження, хоч
були і хотіли бути жителя-
ми України, не мають еліт
признання і похвали для
моральної і національної
сили тих наших братів і сес-
тер. Про це можна прочита-
ти в кожній їхній згадці про
цих наших братів і сестер.
Отже і ці серед нас, і ті,
які залишилися там, є тим
„орденем“, що прикраша-
ють історію нашого наро-
ду.

Такими є живі свідки-твори-
ці нашої найновішої зброй-
ної боротьби. Ця їхня боро-
тьба зберегла наші історич-
ні традиції, вона заповнила
наш час історичним зміс-
том для нас і тих, що прий-
дуть по нас. Без їхньої герої-
чної боротьби наша історія
мала б доволі безбачливу
прогалину. Наші рідні мали
якесь охорону перед розбе-
женим і ордами наших від-
вічних ворогів. Це не лише
ствердження, це тверді, кон-
кретні дії людей, які не ду-
мали за себе, за свої вигоди
в житті, але думали про
Україну, про її народ, про
сотні років, що прийдуть у
нашій історії.

Українські патріоти, де б

Отець д-р І. Гриньох біля пам'ятника.
(фота: ред. Марта Коломисць „Український Тижневик“)

вони нині не були, повинні
виявити вдячність тим геро-
ям наших днів. Збудовано
пам'ятник у Бавид Бруку;
пам'ятники їм повинні при-
красити наші громади у
всьому вільному світі, бо в
Україні зараз їх будувати не
можна.

Слухаючи промову о. д-
ра Івана Гриньоха, одного
із провідників тієї боротьби
не можна було відігнати від
себе настирливої думки: чи
ми дійсно неспроможні вже
ніколи здобути української
держави? А, може, це ста-
ється вже невідомо?

Між присутніми були теж
й інші співтворці тих фор-
мацій, а в першу чергу Ми-
кола Лебедь, Євген Стахів і
інші.

Вони зустрічали факти-

життя тих днів; пробували і

формуливали українську са-

мобутність того часу; до-

повняли і робили більше
босздатними формації, що
були створені перед ними;
удосконалювали їх, щоб
могли успішніше зустріча-
ти нові та все більш ускла-
днені виклики днів. Україн-
ська Повстанська Армія є
твором всього українського
народу того часу, і такою
вона залишиться не роки,
а сотні років, які прийдуть.

Ініціаторам, серед яких
св.п. Юрій Лопатинський-
Каліна є в першу чергу гід-
ний згадки, але теж й інші
допомогали цю ідею реалі-
зувати, належить визна-
ти і вдячність нашій грома-
ді. Гроші зібрала наша грома-
да і склала їх на велике діло.

Ті, що цей період нашої
історії творили, варті нашої
найбільшої вдячності.

Іван Я. Хамуляк

День Матері у Карнегі

Неділя, 13-го травня ч. р.,
була не тільки неділею, але
була і днем для шанування
наших матерів. Це було
справді посьвітне свято па-
рафії сав. Апостолів Петра і
Павла в Карнегі, Па.

Люди прийшли в цей день
до церкви скоріше, ніж кож-
ної звичайної неділі, а на
їхніх обличчях віддзеркалю-
валася якась особлива радість.
При вході до храму у прит-
ворі молоді Української
Православної Ліги чіпляли
усім матерям карсажі жи-
вими квітами, вітаючи їх з Днем
Матері.

Ще довго до початку Св.
Літургії люди заповнили
храм Божий та в молитов-
ному настрої чекали, коли
о. настоятель відкрити
Царські Ворота та почне
Святу Літургію.

Кульмінаційною точкою
цього радісного свята була
хвилина, коли малі діти із
садочка і недільної школи,
гарно одягнені, ввійшли до
храму і усі по черзі, почина-
ючи від найменших, підхо-
дили до лавки, де звичайно

має своє місце наша добро-
дітка Ольга Глинська, дру-
жина нещодавно прибулого до
нас о. настоятеля, вручаю-
чи їй китиці квітів, зворуши-
вши її та всіх присутніх у
храмі. Хвилини такого під-
йому і радості бувають не
часто, а тому вони залишаю-
ться надовго у пам'яті лю-
дей.

Ця подія спричинилася
до молитовного піднесення
всіх присутніх у храмі, а
чудова проповідь о. настоя-
теля про християнську ма-
тір, яку він виголосив з
притаманним йому надхнен-
ням, ще більше доповняла
молитовний настрій вірних.

Під кінець Св. Літургії о.
настоятель поблагословив
усіх матерів, а хор дуже гар-
но проспівав ім „Многая лі-
та“.

Після Св. Літургії була
відслужена панахида за спо-
чилих у Бозі матерів, а після
закінчення Богослуження
Осередок УПЛіги гостив
всіх присутніх солодким,
кавово і морозивом, за що
належить їм від усіх вір-
них щира подяка.

Д. Секелік

НЕ В ГОЛЛЯНДІ, А В
БЕЛЬГІ

В репортажі Л. Волянсь-
кої про відвідини мистця
Аркадія Оленської-Петри-
шин в редакції „Свободи“,
де А. Оленська-Петришин
розповідає про свої дві ви-
ставки в Європі, в Бельгії,
одну, що відбулася, а другу,
що відбувається тепер і три-
ватиме до 23-го червня
включно („Свобода“, ч. 98 з
четверга, 24-го травня), тра-
пилися прикра помилка, бо
події, що відбувалися і від-
буваються в Бельгії і серед
бельгійців віднесено помил-
ково до Голляндії і до гол-
ляндців. — Ред.

Вступайте

в члени

УНСоюзу!

Гантер у поклоні Патріархові

У день уродин Патріарха
18-го лютого ч. р. о. Степан
Фабрегас відправив Бого-
службу в наміренні Блажен-
нішого Патріарха Йосифа.
Грімким „Многая літа“ по-
відправі вірні Гантеру бажали
своєму Главі Церкви про-
жити ще багато літ.

В неділю, 6-го травня, о.
год. 12-й, старанням тутеш-
нього Відділу „Т-ва св. Со-
фія“ відбулася в залі гражди-
скромна імпреза в честь
Ювідея. Степан Морх при-
вітав отця і всіх присутніх
„Молитвою за Патріарха“,
яку проспівали всі разом.
Потім розпочалася імпреза
„Володимир Фіцалович
прочитав свій власний вірш-
„На честь Патріарха“. Свя-
точну доповідь виголосив
Андрій Бук, голова тутеш-
нього Відділу „Т-ва св. Со-
фія“. Промови сказав, що
XX століття дало нам велет-
нів Української Католиць-
кої Церкви, а саме: Митро-
полита Андрея Шептицько-
го і Патріарха Йосифа Сні-
пого. Так, як старозавітний
Мойсей для ізраїльського

народу, наш Патріарх
доконав неймовірних дій-
чудес для свого народу і для
Української Католицької
Церкви, яку завершив поміс-
ністю і об'єднав в ній свій
вірний український люд.

Не зважаючи на перешко-
ди червоної Москви і деяких
кіл Ватикану, ведений Бо-
жим Провидінням наш Пат-
ріарх послідовно змагає до
завершення Української Ка-
толицької Церкви Патріарх-
хатом у майбутньому.

Після промови Марія Дя-
мліка прочитала свій есей
„В пошану Блаженнішого
Отця Йосифа“, в якому ду-
же гарно представила епізо-
ди з заслання мученика за
віру.

Описля А. Бук прочитав
привіт-подяку (за дар любо-
ви в сумі 480 дол.) і благо-
словення від Блаженнішого
Патріарха.

Гимном „Боже, вислухай
благання“ закінчено імпре-
зу, а зібрані ще довго розва-
жались при каві і солодким.

Присутній

МОНОГРАФІЯ

„Н. СОМКО та С. МАКАРЕНКО“

та
Надія Сомко

„СКУЛЬПТУРА та МАЛЯРСТВО“

Два кольорові альбоми для подарунків та власної бібліоте-
ки, по надзвичайно дешевій ціні.
Н. Сомко — „Скульптура і малярство“ \$18.00
Н. Сомко та С. Макаренко — „Монографія“ \$16.00
Оплата на кошти переписки 1.00 дол. за кожний альбом.
Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% штатного податку.

КІЛЬКІСТЬ ПРИМІРНИКІВ ОБМЕЖЕНА!

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

48 East 7th St.

El. GR 3-3550, New York, 10003

ПЛАТІВКИ І КАСЕТИ.

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

в АРЦІ.

REAL ESTATE

GLEN SPEY, N.Y.

BUILDING, LOTS FOR SALE

6 acres \$21,000

5 acres \$22,500

2 acres \$15,000

Terms available — 20% down.

Also:

5 room house with enclosed porch —

\$19,500

WALK TO CHURCHES & RESORT

GEBB — (914) 856-6629

Eves. (914) 856-3044

HELP WANTED

Одинокий, старшого віку, при-

добрим здоров'ю та матеріаль-

но забезпечений, хотів би мати

ПОМІЧНИКА-ГОСПОДИНЮ

жінку середнього віку. Умови

за згодою.

Тел.: (212) 499-1534, Роман

після 9-ої год. веч.

Пізнє

Мілена Рудницька

НЕВИДИМИ

СТИГМАТИ

Ціна: \$16.25 з перепискою

Мешканці штату Нью Джерсі зоб-

ов'язані 6% штатного податку

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

ПОРАДА ТИМ, ХТО ХОЧЕ

ДОВГО ЖИТИ

Копи Ви маєте 40-45 років і хо-
тіли б жити довго, довго, аж до
80 років, 95 або і 130 років, а мо-
же і більше, для цього треба ви-
читати і виконувати ті поради,
які подав в своїй книзі

„СЕКРЕТ ДОВОРОГО

ЗДОРОВ'Я І ДОВОГ-

ПІТНОГО ЖИТТЯ“

проф. Володар Добролюб.

Шліть замовлення на адресу:

145 Prospect Park West

Brooklyn, N.Y. 11215

Ціна 10.00 дол.

TYPEWRITERS

Ukrainian and others. Also copiers

addressers, safes and other office

equipment shipped.

JACOB SACHS

251 W. 98th St., New York, N.Y. 10025

Tel.: (212) 222-6683

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо

на цвинтарях св. Андрія в

Бавид Бруку і св. Духа —

відома солідна фірма

CYPRESS

HILLS MONUMENTS

В БІЛАНСЬКИЙ

WALTER BIELANSKI

К. М. КАРДОВИЧ

CONSTANTINE M. KARDOVICH

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в су-

боту, включно, від 9:30 по поп.,

в неділю 10:30 по поп.

Miami, Fla.: (305) 653-5861

На бажання і для вигоди клієн-
тів, радо заїдемо до Вашого
дому з проєктами і порадами.

• FUNERAL DIRECTORS •

SENKO

FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

(212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD

FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.

24 HOURS A DAY.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШЦІРА І ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоро-

нами на цвинтарі в Бавид

Бруку і перенесенням тіл

ніх Останків з різних країн

світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

ЩАДИТИ чи ПОЗИЧАТИ